

retten eller dens enkelte Medlemmer. Udvalget har, som det vil ses, forenet sig om dette Forslag, fordi man erkjender, at der er noget Begrundet i den Betragtning, som ofte gjøres gjældende i denne Retning, at det er mindre heldigt og passende, naar Skifteforvalterens Fuldmægtig eller andre Personer, der staa i privat Tjenesteforhold til ham, tage Del i Behandlingen af de Sager, hvorom der her er Spørgsmaal. Det vil imidlertid ses, at der senere under Nr. 30 til § 80 er stillet et Forslag af et Mindretal af 3 Medlemmer i Udvalget, der gaar videre end Forslaget under Nr. 20. Det gaar nemlig ud paa, at heller ikke Inkassator maatte staa i Tjenesteforhold til Skifteretten. Udvalgets øvrige Medlemmer havde haabet, at man ved at gaa ind paa Forslaget under Nr. 20 mulig kunde have forenet de modstaaende Anskuelser, saa at der ikke var fremkommet et Mindretalsforslag som det af mig nævnte under Nr. 30 til § 80. Det er imidlertid, som det vil ses, ikke lykkedes, og jeg skal da, med det Samme jeg er ved det tilsvarende Forslag til § 53, sige et Par Ord med Hensyn til dette Forslag under Nr. 30. Jeg kan ikke Andet end fraraade det ærede Thing at gaa ind paa dette Vindringsforslag. Jeg vil tillade mig navnlig at fremhæve 2 Betragtninger for ærede Medlemmer. For det Første vil jeg gjøre opmærksom paa, at Forudsætningen for disse Kapitler i Lovforslaget jo er, at Kreditorerne nærmest selv skulle behandle det Bo, hvori de ere Interessenter; Behandlingen af Fallitboer gaar for Fremtiden i Reglen over fra Skifteretten til den af Kreditorerne selv valgte Kurator eller de af Kreditorerne selv valgte Kuratorer i Forbindelse med et Kreditorudvalg, der ligeledes vælges af Kreditorerne selv. De kunne altsaa faae, hvilke Personer de ville, til at bestyre og behandle Boets Auliggender, ligesom de selv skulle føre Kontrolten gjennem deres Kreditorudvalg. Imidlertid har Lovforslaget aabnet Udgang for Kreditorerne til, hvis de ønske det, da at flyde Arbejdet over paa Skifteretten og forlange, at Skifteretten skal udføre, hvad der ellers i Reglen tænkes henlagt til Kurator i Forbindelse med Kreditorudvalg. Kreditorerne ere altsaa berettigede til at for-

lange, at Skifteretten skal udføre det Arbejde, som de egentlig ellers skulde gjøre selv; men nu forekommer det mig, at, naar Sagen stiller sig saaledes, er det ogsaa ganske naturligt, at Skifteforvalteren, naar han faar Arbejdet og faar Ansvar, da ogsaa bliver berettiget til at kalde til sin private Medhjælp den eller de Personer, som han anser for bedst skikede dertil, og som han har mest Tillid til, og for saavidt som han mener, at han kan faae den fornødne og den bedste Medhjælp til den Gjerning, hvorom der er Tale i § 80, nemlig at indkassere Penge ved Auktioner og i Øvrigt, af sin private Fuldmægtig, saa forekommer det Udvalgets Flertal, at det er ubilligt at forhindre ham dert. Naar Skifteforvalteren har Tillid til sin Fuldmægtig, ikke alene under ham Fortjeneste, men ogsaa tror med fuld Tryghed at kunne betro Inkassatorerne i hans Hænder, synes det ikke berettiget, at han ikke skal kunne vælge ham dertil, naar Kreditorerne have skudt Arbejdet over paa Skifteforvalteren, idet man, som sagt, maa lægge Mærke til, at det havde staaet i deres Magt at drage den hele Behandling bort fra Skifteforvalteren og føre den over til den af dem selv valgte Kurator og et Kreditorudvalg. Det var den ene Betragtning; den anden Betragtning er den, at man ved Ansættelsen af Kontorholds-godtgjørelse for de juridiske Embedsmænd her i Landet bestandig er gaaet ud fra, hvad jo ikke er nogen Hemmelighed for de ærede Medlemmer, at der var Leilighed for Fuldmægtigene hos Herredsfogderne til at faae privat Erhverv, og da navnlig ved Inkassationer ved Auktioner og i Boer. Naar man nu vil sætte en Stopper derfor, vil den udeblivelige Følge deraf blive, at man vil komme til at forhøje Kontorholds-godtgjørelserne. Man kan ikke vente, at Herredsfogderne rundt om i Landet skulle kunne faae Fuldmægtige, som de og Publikum kunne være tjente med, for en Betaling af 400 Rd., naar disse Mænd ere affkaarne fra enhver Bifortjeneste ved. Siden deraf. — Forslaget under Nr. 21 er en Tydeliggjørelse. — Forslaget under Nr. 22 har jeg allerede havt Leilighed til at omtale. — Vindringsforslaget under Nr. 23 til § 66 er dels foranlediget derved, at man i § 53 har sat en Bestemmelse ind om,